

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDELNÍČEK

LEDEN 2019

Advent – žehnání věnců a adventní koncerty

***Rok nový již k nám přichází,
v němž má býti vesel každý.
Radujme se, veselme se
v tomto novém roce.***

***Syn Boží, z nebe nám daný,
toho dne byl obřezaný,
to pro nás, hříšné křesťany,
Pán svatý, nevinný.***

***Jméno Ježíš je mu dáno,
jak to bylo zvěstováno;
ať je toto jeho jméno
věčně velebeno.***

***Sešli nám své požehnání,
Ježíši, buď vždycky s námi,
rozmnož lásku, pokoj, zdraví,
ved' nás do své slávy.***

***Dej nám rok šťastně začítí
a bez hříchů dokonati,
zachovej od náhlé smrti,
budiž s námi vždycky.***

**Hymnus z 1. Nešpor
ze slavnosti Matky Boží, Panny Marie 1. ledna
Z Denní modlitby církve (z Breviáře)**

SLŮVKO FARÁŘE

Prosím, nedívej se...

Je to pouze pár let, konkrétněji několikery vánoční svátky, kdy vstupuji s ministranty před oltář v našem kostele sv. Martina, poklekneme a jdeme na svá místa. Ale zároveň na konci mše svaté postojíme trošku déle před oltářem, kdy po modlitbě za zdar lidových misií zpíváme závěrečnou koledu – Narodil se Kristus Pán. A tam se to děje.

Nikdo si toho asi nevšiml (alespoň si to myslím), že děťátko, položené v jeslích před oltářem, upírá své oči pouze do jednoho bodu...

Jsou obrazy a sochy, kde se vám zdá, že vyobrazená osoba se na vás dívá, ať už stojíte vlevo nebo vpravo, blízko nebo daleko. Toto dítě ne. Dívá se do jednoho bodu. Kam? No, to je právě ono. Dívá se na mě!

Tedy na kněze, který stojí naproti němu uprostřed ministrantů, má svou průměrnou mužskou výšku a pohledem projede svatostánek, oltář až nakonec spočine pohledem v tváři Dítěte. Víím, že jde o sochu ze sádry, víím, že se za několik dnů uchopí a uloží do skříně, kde bude ležet do dalších Vánoc, víím, že jsme na takovýto výjev zvyklí (v předchozích farnostech mé služby to tak nebylo). To všechno víím... Ale dívá se na mě.

A já bych chtěl někdy uhnout pohledem, někdy postavit na mé místo někoho jiného, třeba ministranta, jen ať pohled dítěte nejde přímo na mne.

Když chci po farnících nějakou věc, ale nemám trpělivost k vysvětlování, dívá se na mne.

Když „kážu vodu a piji víno“, dívá se na mne.

Když mluvím o lásce k Bohu a bližnímu a v mém nitru je tma, dívá se na mne.

Když..., dívá se, nemračí se, možná se usmívá. Co je na tom pohledu Dítěte vlastně nejtěžší? No právě to, že se mi chce dívat do očí, neuhýbat, nedělat ztrápený obličej, koho to má vlastně před sebou. Prostě neztratit mě z dohledu!

Milí farníci, možná si někdy připadáte takoví, že by měl náš Pán vzít klacek a seřezat vaše pozadí nebo vám od plic něco ostrého říct nebo vám dát nějaké těžké pokání... Nejsem si jist, zda by to udělal. On se dívá a nechce ztratit tvůj pohled. Když máš sto chutí mu říct: „Prosím, nedívej se“, upusť od toho, upusť.

PKF

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady ŘKF
Dolní Benešov ze dne 6.12.2018

Přítomni:

P. Pavel Kuchař - farář, Pavel Burian, Jan Harazim, Martin Chříbek,
Marie Babíková, Otmar Diehel, Monika Hudeczková

Omluven pro nemoc J. Adamík

Host – Ing. Radek Kubík, stavební technik děkanátu Hlučín

Program:

- přivítání členů farní rady a krátká vstupní modlitba

- informace pana faráře o návrzích investičních akcí na farních objektech (oprava elektroinstalace a výměna osvětlení, revize a případné opravy všech vstupních dveří, oprava lavic a podlah, výmalba kostela apod.)

- Radek Kubík informoval členy farní rady o způsobech a možnostech získávání dotací na různé investiční akce a přislíbil další spolupráci

- pan farář byl pověřen farní radou jednáním s památkáři, aby mohly být naplánovány další opravy na kostele sv. Martina. Za prioritu byla předběžně určena revize a oprava, či případná výměna všech vstupních dveří

-O. Diehel informoval o průběhu zajišťování a o ceně nových koberců do kostela, farní radou bylo jednomyslně odsouhlaseno pořízení nového koberce do presbytáře (dle možností firmy již do vánoc) a dále pořízení nového běhounu do chrámové lodi

-O. Diehel informoval o možnostech výroby nového misijního kříže, který by měl být v našem městě instalován v souvislosti s lidovými misiemi v příštím roce. V této souvislosti byl farní radou pověřen pan farář zpracováním dopisu pro Radu Města Dolní Benešov s žádostí o jeho umístění.

- farní rada uvítala nabídku rektora poutního místa Mariahilf

P.Banasczyka o donátorství jednoho zastavení nově budované křížové cesty v blízkosti poutního kostela

V Dolním Benešově 6. 12. 2018

Zapsala: Monika Hudeczková

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma cyklu:

Mé místo v církvi

Téma setkání:

Svědectví víry

Termín setkání:

Čtvrtek 17. ledna 2019

Čas a místo setkání:

8:20 ve Farním sále

Písmo svaté:

- Mt 10,32-33 Kdo mne zapře před lidmi
- Jan 1,16-34 Svědectví Jana Křtitele
- Sk 1,7-8 Budete mi svědky
- Flp 3,7-11 Osobní svědectví Pavla
- 2 Tim 2,2-12 Nestyď se vydávat svědectví
- 1 Jan 2,1-5 Svědčíme o Slovu života
- Zj 22,18-21 Přijdu brzy

Týden modliteb za jednotu křesťanů

Od 18. do 25. ledna 2019 již tradičně budeme prožívat **týden modliteb za jednotu křesťanů**. Pán Ježíš v tzv. Velekněžské modlitbě úpěnlivě prosil a volal ke svému nebeskému Otci „**aby všichni byli jedno**“ (srov. Jan 17, 18). Proto i my po celý tento týden chceme prosit a modlit se za jednotu všech, kteří nosí Kristovo jméno, ať už se nacházejí v různých křesťanských náboženských společnostech.

Světci - více, či méně známí

Sv. Maurus

15. ledna – připomínka

Postavení: opat OSB

Úmrtí: 6. století v Itálii

Patron: měditepců a uhlířů

Atributy: voda, opatská berla a zobrazení benediktina

Maurus byl synem římského senátora a oblíbeným žákem sv. Benedikta z Nursie. Znal se s ním již od dětství a vyrůstal pod jeho vlivem. Toužil po dokonalém duchovním životě a snažil se žít v asketické kajinci, obzvláště v době postní, kdy nechtěl ani spát v leže. V rozjímání se hodně soustřeďoval na utrpení Pána Ježíše, připomínaje si, že jeho posledním lůžkem byl kříž.

Další Maurovou, obzvlášť charakteristickou vlastností, byla bezprostřední a dokonalá poslušnost. Vykresluje ji sv. Řehoř ve svých "Dialogích". Vypráví o záchraně Placidia z vody, kam spadl a proud jej unášel. Benedikt zvolal na Maura, aby jej běžel rychle vytáhnout. Ten v běhu pokračoval i po vodě. Zázrak si prý uvědomil až Placidia vytáhl a Benedikt jej přičítal dokonalé Maurově poslušnosti.

Maurus měl i mimořádný dar uzdravování. Stalo se, že za Benediktem dovedli němého chlapce s prosbou o požehnání. Pro jeho nepřítomnost byl požádán Maur, vracející se zrovna z pole s motykou přes rameno. Žádost ho zarazila, bez konkrétního pověření se nechtěl odvážit Benedikta zastoupit. Nechal se však přemluvit

a s jeho požehnáním byl němý uzdraven. Proto také bývá vzýván s prosbou o různá uzdravení.

V Montecassinském klášteře býval považován za zástupce sv. Benedikta. Ten jej asi se čtyřmi druhy poslal na území dnešní Francie, odkud obdržel nabídku k založení kláštera. Na cestu Maurovi požehnal, předal stanovy řádu a pověřil ho úkolem jeho šíření. Maurus tedy založil v určeném místě benediktinské opatství. Se svými druhy vybudoval klášter v Glanfeuil u břehu řeky Loiry, první mimo Itálii a jako opat jej vedl. Byl snad i opatem v sabinských horách kláštera Subiaco. Po smrti sv. Benedikta byl jeho nástupcem ve vedení řádu.

Panna Maria, Matka jednoty křesťanů.

18. ledna, památka

Obraz byzantské Průvodkyně na cestách života (Hedegetrie), přinesený sv. Cyrilem a Metodem na Velkou Moravu, je uctíván jako obraz, který se váže k liturgické památce Matky jednoty křesťanů. Nenachází se v martyrologiu, protože památka je ustanovena jen pro naše diecéze ze dne 10. 9. 1966. Před tímto obrazem u Panny Marie- Santa Maria Maggiore - v Římě byly schváleny slovanské bohoslužebné knihy a Metod byl vysvěcen na kněze. Pod ochranu Panny Marie dal služebník Boží Antonín

Cyril Stojan "Apoštolát sv. Cyrila a Metoda", který měl pracovat pro sjednocení Slovanů ve víře.

Mariánská úcta je dodnes drahocenným pojítkem sblížujícím Západ s Východem i zárukou naděje na obnovení někdejší jednoty. A Panna Maria znovu nám všem připomíná, že všichni jsme její děti. Usilujíce o jednotu, prosme ji, aby lidstvo pod jejím vedením brzy dospělo ke spojení v jedné církvi.

V roce 2018 bylo ve světě zabito 40 misionářů a 3000 křesťanů

Vatikán 29. 12. 2018

Agentura Fides, která podléhá vatikánské Kongregaci pro evangelizaci národů, vydala jako vždy závěrem kalendářního roku statistickou zprávu o misionářích, kteří byli za uplynulý rok v různých částech světa připraveni o život. Během končícího se roku jich bylo celkem 40, z čehož bylo 35 kněží, 1 seminarista a 4 laici. Nejvíce obětí podle kontinentů bylo v Africe (19), potom v Americe (15), Asii (3) a v Evropě (1). Většina z nich byla zabita při loupežných přepadeních kostelů či církevních objektů.

Podobnou zprávu vydala také Papežská nadace Kirche in Not, která nesleduje pouze misionáře, ať z řad duchovenstva nebo laiků, ale celkové dění ve světě. Ze zprávy vyplývá, že v uplynulém roce bylo na světě vystaveno pronásledováním či ústrkům přibližně 300 milionů křesťanů. K jejich diskriminaci dochází ve 38 státech. Přibližně 3 tisíce křesťanů bylo na světě připraveno o život jen proto, že byli křesťany.

V roce 2017 zabito ve světě 23 misionářů. Jde o 13 kněží, řeholního bratra, řeholní sestru a 8 věřících laiků. Nejvyšší počet misionářů – celkem 11 (8 kněží, 1 řeholník, 2 laici) – bylo zabito na americkém kontinentu, dalších 10 (4 kněží, 1 řeholnice a 5 laiků) v Africe a 2 v Asii (kněz, laik).

V roce 2016 bylo zabito 14 kněží, 9 řeholních sester, 4 věřící laici a jeden seminarista, tedy celkem 28 lidí. Podle kontinentů jich je nejvíce v Americe – 12 osob (9 kněží a 3 řeholní sestry), v Africe 8 osob (3 kněží, 2 řeholní sestry, 1 seminarista a 2 laici), v Asii to bylo 7 osob (1 kněz, 4 řeholní sestry a 2 laici). Jeden kněz byl zabit v Evropě

Od roku 2000, kdy zmíněná tisková agentura sleduje tyto počty, bylo ve světě zabito 424 pastoračních pracovníků, z nichž 5 biskupů.

Kdo se porovnává s druhými, znehodnocuje sám sebe...

Mnozí lidé vnímají sami sebe vždycky jen ve srovnání s jinými...

Naše stálé srovnávání sebe s ostatními je pro mnohé lidi velkou bolestí, zdrojem neustálé nespokojenosti a důvodem neusmířenosti. Stále totiž objevujeme u druhých něco co sami nemáme. Srovnávat se stále s jinými totiž znamená buď znehodnocovat sebe, činit se špatnými, nebo se naopak nutit k pocitu, že jsme vždycky „super“. Pak musí být u mne všechno „super“, nutně dělám všechno tak dobře, jak to nikdo nedokáže. Mnozí ani nedovedou pocítit jen sebe, oni cítí sebe vždycky jen ve srovnání s jinými. Cestou z tohoto bludného kruhu je zanechávat veškeré srovnávání se s druhými a smířit se sebou samými.

Chtěli bychom být jiní, mít jiné schopnosti...

Chtěli bychom být jiní, mít jiné schopnosti. Chtěli bychom mít jiné přátele, jiné povolání. Chtěli bychom být u všech oblíbení. Mnozí žijí nesmířeni se sebou, vnitřně rozerváni, nespokojeni se sebou i s celým světem, ve stálém protestu vůči lidem, kteří jim připravili tento úděl, a nakonec v protestu proti Bohu, kterému svůj osud vyčítají. Oddávají se snům o tom, jací by vlastně chtěli být. Nežijí v přítomnosti, ale prchají před sebou do svých iluzí. Promeškávají svůj život.

Přítakat ke svému životu takovému, jaký je...

Odpovědí na tuto situaci je smířit se se sebou. Je to ale velmi těžký úkol, který nám život ukládá. Znamená to vyřešit spory mezi různými myšlenkami a přáními, upokojit rozrušenou duši. To, co se ve mně vzpírá, umlkne. Nastane vnitřní mír. Usmířit se znamená smířlivě se vyrovnat s vlastním životem, přítakat ke svému životu takovému, jak dosud probíhal, přítakat ke svým rodičům, ke své výchově, ke své povaze, jakou jsem dostal do vínku. Je v nás totiž mnoho tajné vzpoury proti životu, jaký je, proti nám a proti naší podobě.

Raduji ze sebe takového, jaký jsem...

Smíření znamená, že jsem zcela při sobě, že cítím sebe, že se raduji ze sebe takového, jaký jsem. Takový, jaký jsem, jsem jedinečný. Jak cítím, tak je tomu jen u mne. Smířit se znamená být v kontaktu se sebou. Jsem-li v kontaktu se sebou, nemusím si srovnávání ani zakazovat. Vždyť mě to ani nenapadne. Pociťuji v sobě tajemství života. Cítím, tedy jsem.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

BENJAMÍN

V táboře pastýřů nedaleko betléma zůstal té zvláštní noci jen malý Benjamín. Z očí se mu valily slzy. Marně se ho jeho pejsek Goliáš snažil utěšit, strkal mu čenicem do kolen, poštekával a vrtěl ocasem.

Všichni pastýři do jednoho odešli. Spatřili jakousi zářící postavu, která je vyzvala, aby šli vzdát čest Králi králů, který se právě té noci narodil. Plni vzrušení se za ním rozběhli. Každý mu chtěl dát nějaký dar, alespoň malou písťalku.

Benjamín byl malý a kulhal. Zůstal v táboře sám, aby prý někdo hlídal. Ale tolik se mu chtělo plakat. Neudržel by prý s nimi krok. Odmalička měl jednu nohu kratší a slabší. Goliáš mu láskyplně olízl ruku.

Vysoko na nebi se jako na černém sametu třpytila obrovská jasná hvězda.

Benjamín už věděl, co udělá. Spolkl slzy, opřel se o hůl, namáhavě vstal a vydal se směrem, který hvězda ukazovala. Dokáže to. I kdyby mu to trvalo sebedéle, nakonec se také pokloní Králi králů, který se té noci narodil. Goliáš kolem něj poskakoval a štěkal na keře a kameny, aby si dodal odvahy.

Ale Benjamínovi se špatně chodilo i ve dne, natož v noci! Hůl mu klouzala po kameni a několikrát upadl, protože šlápl do nějaké prohlubně. Zaťal pěsti a belhal se dál. Chtěl dojít k cíli za každou cenu. Jako by mu ta velká hvězda dodávala odvalu. Potkal pastýře, kteří už byli na zpáteční cestě do tábora. Radostně mu vyprávěli, co viděli. Jeden z nich Benjamínovi navrhl, aby se zbytečně neplahočil, že mu to všechno vyličí. Ale Benjamín odpověděl: „Ne, chci ho vidět sám.“ A přestože ho už bolely ruce, energicky se opřel o hůl a šel dál.

Noc se chýlila ke konci, když dorazil k místu, nad nímž se zastavila hvězda. Byl to jen obyčejný chlév, stejný jako mnoho jiných, ale před vchodem se shromáždil podivný zástup. Stáli tam velbloudi se zdobenými čabrakami, sloužící v okázalých uniformách a na slunci se blýskala kopí a šavle. Goliáš zaštěkal na velbloudy, ale ti ho neuznali za hodna jediného pohledu. Benjamín doskákával až ke vchodu a nesměle nahlédl dovnitř.

V rohu na slámě uviděl ženu s očima zářícíma něhou, která zaplavovala celou místnost, a v jejím klíně pokojně spící novorozeně.

Drahocenné dary

Před dítětem se v hluboké úctě tváří k zemi ukláněly tři postavy. Vypadaly vznešeně a tajemně. Když muži povstali, odevzdali nemluvněti dary v nádherných skříňkách. Ten první mu přinesl nesmírně vzácné kadidlo; jeho dým se vznášel ke stropu. Dítě se probudilo a rozkašlalo. Druhý muž, mocný král ebenové pleti otevřel svou skříňku a zazářily z ní zlaté šperky. Dítě se prudké záře zaleklo a schovalo hlavu matce do náruče. Třetí položil dítěti k nohám drahocennou myrhu. Zavoněla chlěvem tak silně, že přiměla dítě ke kýchnutí.

V Benjaminovi by se v té chvíli krve nedořezal. Pro samý spěch zapomněl na dárek v táboře! Co by tomu zvláštnímu děťátku mohl dát? Podíval se na sebe. Byl jen chudý kluk, navíc ještě kulhal a chodit mohl jen s holí. Ano, hůl! Jistě. Vždyť byla tím nejcennějším, co měl. Dá malému králi svou hůl. Nesměle se k němu blížil. Opřel se rukou o jesličky a podal hůl dítěti. To otevřelo oči a usmálo se. Jeho úsměv naplnil Benjamina radostí. Potom dítě sevřelo pěstičku kolem hole a přitáhlo si ji blíž. Mělo nečekanou sílu. Benjamín hůl překvapením pustil a zavravoral. Málem upadl.

Pohlazení

Jak se zapotácel, opřel se ve zmatku o jednu i o druhou nohu. Ano, stál pevně i na té druhé noze, která byla od narození slabá a kratší než ta druhá. Byla zdravá! Dokonce i Goliáš, který ho celou cestu věrně doprovázel, se radostí rozštěkal. Benjamina napadlo, že dítě jeho dárek potěšil a že se mu za něj takto odměnilo.

Poskočil, aby si vyzkoušel, jestli se mu noha opravdu uzdravila, a pak se před dítětem vrhl na kolena. Vděčně mu políbil malou ručku, dal mu pusku na tvář a potichoučku mu pošeptal: „Děkuju ti.“

Maminka na rozloučenou něžně pohládila Benjamina po kudrnaté hlavě. Celou zpáteční cestu běžel tak rychle, že mu Goliáš sotva stačil.

VÁNOČNÍ POVÍDKA PRO DĚTI

Proč byl u jeslíček oslík s volkem

Zatímco Josef s Marií putovali do Betléma, jeden z andělů svolal všechna zvířata, aby mezi nimi vybral ta nejvhodnější, která budou v chlévě pomáhat Svaté rodině.

Jako první se samozřejmě hlásil lev: „Jen král je hoden sloužit Králi světa,“ zavrčel. „Já se postavím ke vchodu a každého, kdo by se chtěl k Ježíškovi jen přiblížit, roztrhám.“

„Jsi příliš hrubý,“ odmítl ho anděl.

Andělovi se k nohám ihned začala lísat liška. Vychytrale ho s nevinným pohledem přesvědčovala:

„Nejvhodnější jsem přece já.

Každého rána pro Božího syna ukradnu nejlepší med a mléko. A Marie s Josefem se se mnou také budou mít dobře. Každý den jim přinesu mladoučkou slepici.“

„Ty jsi příliš nepoctivá,“ namítl anděl.

Po těch slovech před andělem roztáhl svůj nádherný ocas páv. Zamával mu peřím duhových barev před očima a prohlásil: „Se mnou se i obyčejná stáj změní v královský palác, který by jim záviděl i Šalomoun!“

Ty jsi zase moc pyšný,“ mínil anděl.

Zvířata předstupovala před anděla jedno po druhém a vychvalovala své největší přednosti. Marně. Andělovi se nezamlouvalo ani jedno z nich. Ale všiml si vola a osla. Pracovali na poli u vesničana, který bydlel poblíž betlémské stáje.

Anděl na ně zavolaal: „A co můžete nabídnout vy?“

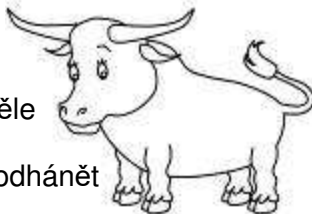
„Nic,“ odpověděl osel a sklopil skromně své dlouhé uši.

„My jsme se nenaučili ničemu, jenom pokoře a trpělivosti.

Všechno ostatní nám přinese jenom rány holí.“ Vůl však nesměle namítl, aniž by vzhlédl od země:

„Ale čas od času bychom mohli odhánět mouchy dlouhým ocasem.

Konečně se anděl spokojeně usmál: „Právě vás jsem potřeboval.

PRO ZASMÁNÍ

„To by mě zajímalo, co nám zítra Bůh hodí?“ mudruje pod vánočním stromkem policista.

„A co by ti měl jako Bůh házet?“ nechápe paní policaitová.

„No, je přece zítra Boží hod, ne?“

„Tatínek mi na Vánoce nasliboval hory doly.“

„A splnil ti svůj slib?“ „Ano, koupil mi atlas hor.“

Strýčku, víš který vlak má největší zpoždění?“ „Nevím.“

„Je to ten, co jsi mi ho slíbil loni k Vánocům.“

Anička se modlí před Vánoce a na konci modlitby zakřičí: „Ježíšku, dones mi kolo!“

„Ježíšek není hluchý, domlouvá jí sestra.“

„Ježíšek ne, ale babička ano.“

(Z knihy Nezbedův humor)

Připravila Marie Ohřálová

Nedělníček dětem

Najdi 10 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA

1. vyučující;
2. udělat oběd;
3. udělá pořádek;
4. Běžet;
5. látka na osušení nádobí;
6. Uloupit;
7. Zhotovit;
8. přestat být bdělý;
9. náš nejedovatý had;
10. zhotovit splétáním

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele, nebo zašlete emailem

nas.nedelnicek@seznam.cz do

neděle 27. ledna

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „SVATÁ LUCIE“

Soutěže se zúčastnilo celkem 6 dětí. Z Dolního Benešova 2, ze Zábřehu 3, přespolní 1. V krabičce byla 1 odpověď a 5 odpovědí přišlo na email.

1. cena - DVD - animovaný film – **Aneta Krakovčíková** 9 let – D. Benešov;
 2. cena – knížka – Anděl Říša – **Lucie Sekaczková** 5.let Kravaře
 3. cena – keramický suvenýr - **Simona Halfarová** 5. A Zábřeh
- Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

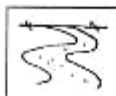
VYPRÁVĚNÍ O MUDRCÍCH Z VÝCHODU

Když se Ježíš narodil za časů Heroda, přišli od východu do a ptali se: „Kde je ten narozený židovský ? Viděli jsme jeho a přišli jsme se mu .“ Když to Herodes uslyšel, velmi se . Svolal všechny velekněze a učitele Zákona a vyptával se: „Kde se má Mesiáš narodit?“ Řekli mu: „V .“ Dal si tedy zavolat a zeptal se: „Kdy se objevila?“ Pak poručil: „Jděte do a důkladně se na to vyptejte. Potom mi to přijďte oznámit, protože i já bych se mu šel .“ zavedla do města . Ve stáji uviděli a jeho matku . Darovali mu , a . Domů se vrátili jinou .

Nápověda:

Betlém

cesta

dítě

hvězda

Jeruzalém

kdido

král

Maria

mudrci

myrha

poklonit se

pořekat se

zřeto

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na leden 2019

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	7.1.	17.30	Za Marii Pačkovou, manžela, švagra a sourozence	
Út	8.1.	6.30	Za živé a + farníky	
St	9.1.	17.30	Za manžele Ohrálový – poděkování za 20 let společného života..	
Čt	10.1.	17.30	Za Věru Starečkovou (2.výr.+) a za rodiče z obou stran	
Pá	11.1.	Záb 17.00	Za + manžela, děti a duše v očistci	
So	12.1.	7.00	Za + sestru Ritu Jepp (výroční), za rodiče a sourozence z obou...	
Ne	13.1.	7.00	Za + Irenu Novákovou (výroční), za živou a + rodinu	
Ne	13.1.	Záb 8.30		
Ne	13.1.	10.00	Na poděkování P.Bohu za dož.80 let, za 60 let spol.života a za...	
Po	14.1.	17.30	Za + Marii Krakovčickou, manžela, syna a rodiče	
Út	15.1.	6.30		
St	16.1.	17.30	Za Maxmiliana Staffina a rodiče	
Čt	17.1.	17.30	Za Štěpánku Onderkovou, manžela, rodiče a sourozence	
Pá	18.1.	Záb 17.00	Poděkování Pánu Bohu za 50 let života a za živou rodinu	
So	19.1.	7.00		
Ne	20.1.	7.00	Za + Hildegardu Sekáčkovou (ned.90 let), za manžela, dvoje ...	
Ne	20.1.	Záb 8.30		
Ne	20.1.	10.00	Za živé a + farníky	
Po	21.1.	17.30	Za + Josefa Kolaříka – měsíční	
Út	22.1.	6.30	Za živé a + farníky	
St	23.1.	17.30	Na poděkování za dar života, prosba o boží ochranu a požehnání	
Čt	24.1.	17.30	Na poděkování za 70 let života s prosbou k P.Marii o ochranu...	
Pá	25.1.	Záb 17.00		
So	26.1.	7.00	Za + Edeltraudu Hoheiselovou – výroční	
So	26.1.	ČK 16.00	Za Marii Baránkovou a rodiče z obou stran	
Ne	27.1.	7.00	Za + Jolanku Řehulkovou, manžela, děti a sestru	
Ne	27.1.	Záb 8.30		
Ne	27.1.	10.00		
Po	28.1.	17.30	Za Helenu Heinovou (ned.100 let), za manžela, zetě a vnuka	
Út	29.1.	6.30		
St	30.1.	17.30	.za Gertrudu Widlakovou, manžela, dcery, zetě, snachu, rodiče...	
Čt	31.1.	17.30		
Pá	1.2.	6.30		
Pá	1.2.	Záb 17.00		
So	2.2.	7.00		
Ne	3.2.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	3.2.	Záb 8.30		
Ne	3.2.	10.00	Za členy Živého růžence – A	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI LEDNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 20. 1. 2019

Mše svatá 24. prosince v Zábřehu

Vánoční zpívání na sídlišti - 26. 12. 2018

At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.

NOVOROČNÍ KONCERT

6. LEDNA 2019 17:00 HOD

Kostel sv. Martina v Dolním Benešově

PROGRAM

Varhanní polorecitál

W. A. Mozart – Kouzelná flétna – předehra

L. van Beethoven – Symfonie č. 7 – 2. věta

J. Suk – Meditace na staročeský chorál "Svatý Václave"

ŮČINKUJÍCÍ

*Varhany – Jiří Lang – student konzervatoře Brno
Orchestr studentů uměleckých škol České republiky*

Dirigent – Kryštof Koska

Průvodní slovo – Jan Lefner

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Přípravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová

email: nas.nedelnickek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917